

bildtext 2

Nappa på DRESSINFISKE

Tänk dig att trampa fram på en järnvägsräls förbi glittrande vatten och grönskande natur. Att sedan också få stanna till vid en sjö för att prova fiskelyckan. Vilken kombo! >

TEXT: ANNA FRANCK FOTO: EMIL GUSTAFSON

Richard Tynér och hans dotter Elvira på dressin på väg för att testa fiskelyckan.

D

U-DUNK, DU-DUNK, DU-DUNK. Ett välbekant ljud hörs när dressinens hjul passerar skarvarna mellan rälskenorna. På cykeln sitter Richard Tynér och trampar och bredvid på en bänk sitter hans dotter Elvira och beundrar vyerna.

– Det här är definitivt första gången jag cyklar dressin till ett fiskeställe. Vilken häftig grej, säger Richard.

Richard och Elvira tycker båda om att fiska. Dressin däremot har de aldrig testat på tidigare. Efter en kort säkerhetsgenomgång har dock båda blivit införstådda med hur man ska göra och vad man behöver tänka på. Färden startar vid stationen i Delsbo med riktning västerut. De har förvarnats om att det är svag uppåt lutning i princip hela vägen fram till sjön Gryttjen, som är deras mål innan de ska vända. Richard trampar på och förundras av de vackra omgivningar de möts av.

– Det här är ju så härligt. Att man inte gjort det här förut, säger han.

Efter en stund kommer de fram till en skylt som varnar för bilväg. Här får de kliva av och leda dressinen över vägen.

Dubbla spön ger dubbla chanser till napp.

Ta i från tårna.

Därefter

byter de plats, så att Elvira tar över pedalerna.

Hon verkar inte ha några problem alls med att orka transportera både sig och sin pappa i det svaga, men ändå kännbara, motlutet.

– Det här är jättekul, säger hon. Det är så fint här i skogen. Tänk att man kan åka på en tågräls på cykel, säger hon.

DE GÖR NÅGRA korta stopp längs vägen. Ibland för att byta av varandra, ibland för att vila benen lite och ibland bara för att beundra utsikten. Till slut når de fram till Gryttjen.

– Wow, säger Elvira när hon blickar ut över sjön.

De ångrar verkligen inte att de tog sig ända hit. Här går järnvägen på en ganska smal landremsa med vatten på bägge sidorna. Otroligt vackert! Det blåser ganska bra och sjön ser rätt ilsken ut. De försöker få syn på sjöodjuret Gryttie som enligt rykten ska finnas i den djupa sjön, men utan lycka. Sedan lyfter Richard upp dressinen och vänder den åt andra hållet. Dags att åka tillbaka. Benen börjar kännas ganska möra, men nu är det nerförsbacke i princip hela vägen, så det kommer att gå mycket lättare. Dessutom ska de stanna till om bara en liten stund igen. De är nämligen strax framme vid Abborrsjön, där själva fisket ska ske.

ABBORRSJÖN LIGGER BARA en kort bit från järnvägen. De lyfter av dressinen och lägger den på sidan om spåret så att den inte är i vägen för någon annan. De packar med sig rygg-säck, spön och fiskeväska och vandrar ner mot sjön. Richard berättar under tiden varför han gillar att fiska.

– Framför allt ger det mig lugn och inspiration. När jag fiskar kan jag njuta, andas och vila från vardagen, berättar han. ▶

Finns det något godare än kolbulle över öppen eld?

Han är glad över att även Elvira gillar att fiska, så att de har ett gemensamt intresse.

– Det roligaste är när man får fisk, säger hon.

Vi håller tummarna för att hon ska få uppleva det snart. Chanserna är i alla fall goda. Abborrsjön ska vara rik på både ädelfisk och abborre. Dock har magarna börjat kurra så Richard bestämmer sig för att först göra i ordning mat. Men innan det trär han på en råka på kroken på ett av spöna och gör ett kast långt ut i sjön. Ett grönt flöte vittnar om var landningen skett.

– Det får ligga i medan jag fixar mat så får vi se om det nappar, säger han.

DET MÅRKS ATT Richard är van vid att vara ute i naturen. Det är kolbulle som står på menyn och för att allt ska gå smidigt har han med sig egen ved, uppskuret fläsk och en flaska med färdigblandad smet. På bara ett par minuter har han fått igång en fin brasa. Under tiden har Elvira gått ut på bryggan för att kasta lite.

Plötsligt ropar hon till. Kastflödet har försvunnit ner under ytan och Richard skyndar sig dit för att veva upp. Men tyvärr. Fisken har redan hunnit släppa. Richard kastar ut på nytt och går sedan tillbaka till sina matbestyr. Han steker fläsket i en liten stekpanna över elden och håller sedan på smeten.

Elvira, som börjar bli riktigt hungrig nu, paxar för den första kolbulle. Hon fullkomligt kastar sig över den och glömmet till och med bort att ta lingonsylt till.

– Det här var så gott, säger hon glatt.

NÄR BÅDA ÄTTIT sig mätta ger de sig ut på bryggan igen för att fiska vidare. Men det verkar vara dåligt med napp i dag. Elvira får syn på några småabborrar som följer efter hennes drag, men ingen som huggar. De känner sig ändå väldigt nöjda och bestämmer sig för att cykla vidare innan det blir för sent. Resan tillbaka ner mot Delsbo går väldigt fort. Vissa sträckor glider de så bra att de knappt ens behöver trampa.

– Jag tycker att dressin är ett härligt sätt att åka, säger Richard. Att man kan färdas men slippa styra sin väg. Man behöver inte tänka så mycket utan kan ta in alla intryck.

– Ja, det enda man behöver ha koll på är om det finns pinnar på rälsen, konstaterar Elvira.

När de kommer tillbaka till Delsbo försöker de sammanfatta upplevelsen med tre ord.

– Roligt, högljutt och vackert, säger Elvira.

– Meditativt, energisnålt och uppfriskande, kontrar Richard. Det här ska vi försöka göra varje år. Då tar vi med resten av familjen också. #

DRESSINFISKE

- Kombination av dressin-cykeling längs Dellenbanan och ädelfiske i Abborrsjön.
- Fiskeutrustning finns att låna.
- Finns även möjlighet att beställa picknickkorg.
- Aktiviteten bör förbokas.
- Läs mer på dellenbanan.se.

Ett bra drag.

Det går att få upp riktigt hög fart på dressinen.